KULCSFONTOSSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK
A 2023. ÉVI NEMZETKÖZI MEMORIAL DAY KONFERENCIÁHOZ

Ahhoz, hogy Krisztust mindenként vegyük, és az összes dologban elnyerjük Őt,
meg kell tanulnunk, hogy állandóan megtagadjuk az énünket, és a szellemünkhöz forduljunk.

Egynek kell lennünk lélekben Krisztus élvezéséhez
azáltal, hogy az egy dologra gondolunk, egyek vagyunk Krisztussal a belső részeiben,
és engedjük Istennek, hogy munkálja bennünk az akarást és a cselekvést az Ő jókedvéért.

Pálhoz hasonlóan törekednünk kéne arra, hogy megismerjük és megtapasztaljuk Krisztust,
az Ő feltámadásának erejét és az Ő szenvedéseinek közösségét,
és hogy az Ő halálához mint a keresztyén élet öntőformájához hasonuljunk.

Krisztus halálához kell hasonulnunk, hogy eljuthassunk a kiváló feltámadásra –
az egyedüli mód az Úr számára, hogy továbbhaladjon a helyreállító munkájában,
az egyedüli mód az Ő gyülekezete felépítéséhez,
az egyedüli mód a menyasszony számára, hogy elkészítse magát,
és az egyedüli módja annak, hogy az Úr visszajöjjön.

© 2023 Living Stream Ministry

Az üzenetek vázlatai
a Nemzetközi Memorial Day Konferenciához
2023. május 26-29.

ÁLTALÁNOS TÉMA: KRISZTUS MEGISMERÉSE, MEGTAPASZTALÁSA ÉS ÉLVEZÉSE, AHOGYAN A FILIPPI LEVÉLBEN FELTÁRUL

Első üzenet

Krisztust mindenként venni az Ő elnyerése céljából azáltal, hogy megtagadjuk az énünket, és a szellemünkhöz fordulunk

Igeolvasmány: Mt 3,17; 12,18; 16,24; Márk 9,7-8; 2Kor 2,10; Gal 1,15a. 16a; Kol 2,16-17

I. Krisztus Isten szívének a vágya – Mt 3,17; 12,18; 17,5; Gal 1,15a. 16a:

A. Isten szíve vágya, hogy a világmindenségben minden személy, minden dolog és minden Krisztust fejezze ki; amikor minden egy fej alá kerül Krisztusban, teljes békesség és harmónia lesz, és a világmindenségben minden Krisztust fogja kifejezni – Kol 1,15-19; 3,10-11; Ef 1,10. 22-23; 4,15-16; Ésa 55,11-13.

B. Mi Krisztus kifejeződéséért létezünk, Krisztus kifejeződéséért hirdetjük az evangéliumot, a munkánk Krisztus kifejeződését szolgálja, és a gyülekezet is Krisztus kifejeződését szolgálja – 43,7; 2Kor 4,5; 1Kor 15,58; Jn 17,23; Ef 1,23; 3,19-21.

C. Krisztus minden pozitív dolog valósága a világegyetemben – Kol 2,16-17:

1. Az egész világegyetem egy Isten által megrajzolt nagy festmény, amely Krisztusról szól, Krisztust írja le, és Krisztus kifejeződését szolgálja – 1,15-17; Zsolt 19,1-6; Róm 1,20; Héb 11,3.
2. Naponta mi esszük és isszuk Krisztust, hetente befejezésünk és megpihenésünk van Őbenne, havonta új kezdetet tapasztalunk meg Őbenne, és az egész év során Ő az örömünk és élvezetünk – Kol 2,16-18a.

D. Meg kell látnunk és rá kell ébrednünk bensőleg, hogy Isten nem akar mást, csak Krisztust Magát; Isten célja az Ő helyreállító munkájában, hogy helyreállítsa Krisztust a mindenünkként – 1Kor 1,9:

1. Amikor Krisztus belénk lép, akkor Ő nemcsak az életünk akar lenni, hanem a mindenünk is; Ő nekünk az élet lehelete (Jn 20,22), az élet vize (4,4; 7,37-39), az élet kenyere (6,35. 48), az élet világossága (1,4; 8,12) és az élet lakása (14,23; 15,1. 4-5).
2. Az Úrhoz méltóan kell járnunk, hogy minden dologban tetszésére legyünk, minden jó cselekedetben gyümölcsöt teremve úgy, hogy minden szempontból Krisztust éljük, Krisztust növesztjük, Krisztust kifejezzük és Krisztust terjesztjük – Kol 1,9-10.
3. Meg kell engednünk Istennek Krisztus olyan mértékű belénk munkálását, hogy Ő minden legyen a számunkra – a túláradó örömünk és a felette nagy jutalmunk – Ef 3,16-19; Zsolt 43,4a; 1Móz 15,1; Jn 15,11; Róm 14,17; Fil 3,14.
4. A legnagyobb szükségünk ma meglátni azt, hogy Krisztus a szellemünkben lakozó Szellem; ha nem látjuk ezt meg, minden Krisztusból pusztán objektív tan lesz a számunkra – 1Kor 15,45b; 2Kor 3,17 – 4,1; 2Tim 4,22; 1Kor 6,17; Jn 4,24.
5. Krisztus az Ige is; amikor a szellemünkkel kapcsolatba lépünk az Úr Igéjével, az Ő beszédei szellemmé válnak, és amikor az Ő beszédei szellemmé válnak, a Szellem belénk lép, hogy Ő teljesen elfoglalhasson minket, átformálhasson minket, és elegyedhessen velünk Isten szíve vágya megelégítéséhez – Ef 6,17-18; Jn 5,39-40; 6,63.

E. Amikor már megláttuk a mindent tartalmazó Krisztust, és már megtanultuk az élvezésének a titkát, akkor hűek leszünk az Úr helyreállító munkájához – Márk 9,7-8; Csel 26,19. 22; 1Kor 1,2. 9-10; 2,9-10; 2Kor 2,10; 2Tim 4,9-18; Fil 1,19-21a:

1. Őrá kéne összpontosítanunk, nem pedig bármilyen más személyre, dologra vagy kérdésre Őrajta kívül; Őrá kéne fókuszálnunk mint az Isten által kijelölt egyedülálló középpontunkra, hogy az összes problémát a hívők között meg lehessen oldani – 1Kor 1,9; Jel 2,4-5; Kol 1,17b. 18b.

2. Az, hogy egy személy elhagyja az Úr helyreállító munkáját, azt jelenti, hogy soha nem látta meg, mi a helyreállító munka; az, hogy szilárdan vagyunk-e a helyreállító munkában, és hogy védve vagyunk-e a megosztástól, az általunk meglátott látástól függ; csak Krisztusra fókuszálva nyerhetünk megmentést a szakadástól.
3. Ha csak Krisztussal törődünk mint az egyedülálló középpontunkkal, választásunkkal, preferenciánkkal, ízlésünkkel és élvezetünkkel, akkor ez meg fog őrizni minket a gyülekezetben az Úr helyreállító munkájában, amíg Ő vissza nem jön; máskülönben csalódni fogunk vagy el fogunk térülni, és el fogjuk hagyni az Úr helyreállító munkáját.

II. Követnünk kell Pál mintaképét a Filippi levélben, hogy Krisztust vegyük mindenként:

A. „Mert nekem élni Krisztus" – Pál Krisztust vette az életviteléül – 1,21a [görög alapján].
B. „Mint mindenkor, úgy most is [... fel fog nagyíttatni] Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által" – Pál a saját kifejeződésének vette Krisztust – 20. vers [angol ford. alapján].
C. „Hagyjátok, hogy ez az értelem legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is" – Pál a saját értelmének vette Krisztus értelmét – 2,5 [angol ford. alapján].
D. „És úgy találtassam Őbenne, mint akinek nincs saját igazságosságom a törvényből, hanem van igazságosságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságosság hit alapján" – Pál a saját kiélt igazságosságának vette Krisztust – 3,9 [angol ford. alapján].
E. „Az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének páratlan nagyszerűsége miatt, akiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnek ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem" – Pál Krisztus ismeretét felettébb kiválónak gondolta – 8. vers [angol ford. alapján].
F. „Egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtem, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekifeszülve, célegyenest törekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára" – Pál a céljaként vette Krisztust – 14. vers [angol ford. alapján].
G. „Atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret" – Pál a saját erényeinek vette Krisztust – 4,8.
H. „Mindenre képes vagyok Őbenne, aki engem megerősít" – Pál a saját erejének vette Krisztust, hogy a remek életviteleként kiélje Krisztust – 13. vers [angol ford. alapján].
I. „Én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek. Tudok nélkülözni is, tudok bővölködni is; mindenben és az összes dologban megtanultam a titkot, a jóllakásban és éhezésben is, a bővölködésben és szűkölködésben is" – Pál Krisztust vette a titkaként – 11-12. vers [angol ford. alapján]; vö. 4-7. vers.
J. „A mi állampolgárságunk a mennyekben van, ahonnét a Megmentőnket, az Úr Jézus Krisztust is várjuk; aki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket" – Pál a várakozásaként vette Krisztust – 3,20-21 [angol ford. alapján].

III. Elnyerjük Krisztust, hogy Ő elnyerhessen minket (12. vers; vö. Hab 1,1) a következő szempontok szerint:

A. Krisztus elnyerése azt okozza, hogy lesz egy érzetünk Isten jelenlétéről (a pneumatikus Krisztusról) – Jn 20,22; 2Móz 33,11a. 14:
   1. Csak egyetlen dologtól kéne félnünk – attól, hogy elvesztjük az Urunk jelenlétét – 2Kor 2,10; vö. Ef 4,30; 1Thessz 5,19.
   2. „Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik napon feltámaszt minket, hogy éljünk az Ő színe előtt" (Hós 6,2) – a harmadik nap valósága a feltámadt Krisztusnak a személye, a jelenléte, a megújulás [életre keltés] valóságával (Hab 3,2).
B. Krisztus elnyerése azt okozza, hogy belsőleg ragyogónak és világosnak érezzük magunkat – Jel 22,1; Jn 1,4; 8,12; Ezék 1,22. 26.
C. Krisztus elnyerése azt okozza, hogy úgy érezzük, hogy belsőleg el vagyunk látva Krisztussal mint szellemi eledelünkkel és szellemi italunkkal – 1Kor 10,3-4; Jn 6,57; 4,10. 14. 24; 1Kor 12,3b. 13.
D. Krisztus elnyerése azt okozza, hogy növekedünk életben, és átformálódunk az Ő képére – Kol 2,19; 2Kor 3,18; Róm 12,2.

E. Krisztus elnyerése azt okozza, hogy vitalitásunk lesz, és cselekedni fogunk – Dán 11,32b; Csel 1,8; 5,20; 13,1-4; 1Kor 14,31; vö. Ezék 3,1-3; Zsolt 68,11-13. 19.

IV. Ahhoz, hogy Krisztust mindenként vegyük, és az összes dologban elnyerjük Őt, meg kell tanulnunk, hogy állandóan megtagadjuk az énünket, és a szellemünkhöz forduljunk:

A. Teljesen be kell lépnünk a szellemünkbe, mert az Úr mint a Szellem, a Test valósága, a szellemünkben van – 2Tim 4,22; Ef 1,17; 2,22; 3,5. 16; 4,23; 5,18; 6,18.

B. Meg kell tanulnunk, hogyan irányítsuk az értelmünket a szellemre; más szóval, meg kell tanulnunk, hogyan bízzunk Istenben, és hogyan függjünk az Úrtól; az a valódi titok ahhoz, hogy a keresztyén életet éljük a gyülekezeti életért, hogy az értelmünket a szellemre irányítjuk – Róm 8,6.

C. A szellemhez fordulás a titka annak, hogy keresztyének legyünk; az Úr követéséhez, az Úr gazdagsága élvezéséhez, a Krisztus Teste valóságában való életvitelhez és az újtestamentumi szolgálatban való funkcionáláshoz az út az, hogy állandóan gyakoroljuk azt, hogy visszautasítsuk az énünket, elveszítsük a lelki-életünket, és a szellemünkhöz forduljunk – 2Kor 3,3. 6. 16 – 4,1; 2Tim 4,22; Fil 1,19; Róm 8,16.

D. Az Úr munkája, amit a Szent Szellem ereje által viszünk véghez, olyan munka, amely a szellemmel kezdődik, és a szellemmel végződik; ez a munka a szellemünktől kezdődik el, és mások szellemeiben végződik – 1Kor 2,4-5. 13. 15; 2Kor 3,6; 13,3; vö. Zsolt 42,7a.

E. Van egy szellemünk, hogy kapcsolatba lépjünk Istennel, és befogadjuk Istent, valamint egy lelkünk, hogy kiéljük és kifejezzük Istent; annak kéne az örömünknek, mulatságunknak és szórakozásunknak lennie, hogy magunkba vesszük Istent, kiéljük Istent, és kifejezzük Istent – Jn 4,10. 14. 24; 6,57; Lk 1,46-47; 1Kor 10,31.

F. A lelket Isten abból a célból teremtette, hogy az kifejezze Őt, nem pedig azért, hogy saját élvezete vagy preferenciái legyenek; Isten ökonómiájában nincs önző élvezet; Pál szolgálata az volt, hogy szétossza Krisztus gazdagságát mint kegyelmet a hívőknek az ő élvezetükre – 1Móz 1,26; 2,7; Ef 3,2.

G. Amikor megtagadjuk az énünket, az azt jelenti, hogy elutasítjuk a lélek vágyát, preferenciáját és választását; az ember első bűne az volt, hogy saját magáért tett valamit, hogy megelégítette az ént – 1Móz 3,1-7.

H. Bármi, ami az énünkből (a bukott lelkünk értelméből, érzelméből és akaratából) származik, összeköttetésben van a Sátánnal és a démonokkal – Mt 16,21-27:

1. Jehova szemérmetlen feleségeként Izrael gonosszá lett; fel kell ismernünk, hogy mihelyt elhagyjuk Istent, mi is bármiféle gonoszt meg tudunk tenni – Hós 4,1; Ef 4,17-21.
2. Fel kell ismernünk, hogy ha nem maradunk meg az Istennel való közösségben a szellemünkben, akkor elveszítjük Isten jelenlétét, és képesek vagyunk rá, hogy a hústestben legyünk, és úgy viselkedjünk, mint a világi emberek – Fil 2,1-2; 1Jn 1,3; Ef 4,17-19; 1Móz 20; vö. 12,11-13; 13,18.
3. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy szabadságra menjünk a Istennel való közösségtől a szellemünkben; a védelmünk nem az énünk, hanem Isten jelenléte – 1Jn 1,3; vö. Zsolt 31,20.

I. Az imádság az én valódi megtagadását jelenti:

1. Igazából nem szükséges hosszadalmas módon imádkoznunk; elegendő egyszerűen hívni, „Ó Úr Jézus"; még egy ilyen rövid imádság is azt jelenti, hogy „többé nem én, hanem Krisztus" – Róm 10,12-13; Gal 2,20.
2. Az imádságunk bizonyságot tesz arról, hogy nem a saját erőfeszítésünket gyakoroljuk ahhoz, hogy a helyzettel foglalkozzunk (hogy „démonokat űzzünk ki"); hanem Krisztust alkalmazzuk – Márk 9,14-29.
3. Imádkozni azt jelenti, hogy gyakoroljuk a látást, amely arról szól, hogy Krisztus a halálával és a feltámadásával a helyettesítésünk, hogy teljesen „Krisztusosak" lehessünk Isten szíve vágya megelégítéséhez – 2-13. vers.

© 2023 Living Stream Ministry